

'Batzokis' valencians

El Bloc Jaume I obrirà el primer Casal Jaume I als voltants del 9 d'Octubre vinent a la ciutat d'Alacant (vegeu EL TEMPS, núm. 633). Una inauguració que marcarà l'inici d'un projecte més ambiciós: crear una xarxa de cent casals arreu del País Valencià en els propers tres anys –primera fita: acabar el 1996 amb quatre casals propis en quatre barris de la ciutat de València, que són Cabanyal, Russafa, Trànsits i Patraix i amb alguns locals ja existents que en vulguin esdevenir associats, com el de l'Associació de Veïns de Benimaclet, també a València, que compta amb 400 membres; segona fita: acabar el 1997 amb 25 locals d'aquest tipus. I encara més, el Bloc vol que l'esperit d'aquests espais socioculturals i lúdics siga una simbiosi dels *batzokis* (paraula al seu torn fruit de la unió de dues paraules: *batu*, reunir, ajuntar, i *toki*, lloc) del Partit Nacionalista Basc (PNB) i dels casals fallers valencians.

En un moment en què els partits polítics fan aigua com a instruments de representativitat social, iniciatives encaminades ha possibilitar l'organització de la població són una bona notícia. I més encara quan aquestes es dediquen a buscar una via de progrés en la construcció nacional del País Valencià.

En un moment en què la majoria de la massa nacionalista valenciana està atacada de frustració i escepticisme, l'aparició d'aquests llocs de reunió destinats a implicar la societat en dinàmiques de compromís és una bona notícia. I més quan aquestes vénen a complementar la capacitat ja demostrada de mobilització social que té el Bloc Jaume I. En aquest sentit, l'eficàcia ja està provada i el salt anunciat ara per aquesta plataforma cívica palesa una clara voluntat de no limitar el seu activisme al simple fet d'ajuntar gent i prou. Una identificació que seria perillosa; com perillós seria per a un moviment d'aquest tipus caure en accions repetitives la ritualitat de les quals les faria perdre la frescor que col·loca el Bloc en el punt just del debat polític i social.

En un moment en què el carrer com a espai col·lectiu està força diversificat i atomitzat, l'aparició dels casals Jaume I esdevindrà, ben segur, una aportació força inte-

ressant des d'on treballar específicament al voltant de la dinàmica local. I una qüestió que és més important encara per a una tasca l'eficàcia de la qual ha d'estar pensada per a un trajecte de llarga durada: que aquesta es faça al marge de les estructures polítiques.

En un moment en què l'anticatalanisme social viu hores baixes, l'aparició d'espais destinats a la cohesió social i a la gestació de nous protagonistes cívics també és una bona notícia. Sobretot, en un país com el valencià que s'esgargamella sol·licitant amb urgència un *casting* polític-social.

Explicava en aquest mateix espai, fa algunes setmanes, que la manca de vertebració social del País Valencià era un clar símptoma que la transició democràtica no s'ha tancat encara en aquest territori. Crec que traslladar a terres valencianes la idea dels *batzokis* del PNB és la millor importació basca que el nacionalisme dels Països Catalans puga haver fet i més encara si això es mescla amb la xerinola dels casals fallers. El resultat d'aquesta recepta pot esdevenir la vacuna ideal per combatre la invertebració social valenciana. L'advocat basc Txema Montero, deia a EL TEMPS fa alguns anys a propòsit de la cohesió social basca: "O serem la primera minoria nacional d'Europa Occidental que aconseguix la independència o la

darrera tribu d'Europa. És a dir, Euskadi s'ha d'interpretar també sempre en clau tribal. Aquí es donen situacions familiars problemàtiques perquè en una mateixa família hi ha membres en diferents formacions polítiques. La basca és una societat molt interrelacionada. Jo crec que els bascos devem d'estar al cap d'Europa, o molt propers, en associacionisme. A cada poble hi ha una associació de boletaires, de ciclistes... Llavors, hi ha una enorme connexió i la comunicació política mai no ha deixat d'existir; a vegades és agre, de discussions en tavernes, però no ha deixat d'existir".

A tall d'exemple, el Bloc Jaume I del meu barri es reuneix fa mesos en el casal faller i no passa res. Benvinguts siguen, doncs, els *batzokis* en un País Valencià que en trauria l'aigua més clara si fóra tribal que no essent caníbal. ■

JOAN MARI

"L'aparició d'espais destinats a la cohesió social i a gestar nous protagonistes cívics és una bona notícia, sobretot, en un país com el valencià que s'esgargamella sol·licitant un 'casting' polític-social."